

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Praxis elicie[n]di & concipie[n]di bona proposita

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

teria orationis accipiant sui status interioris revisionem.

Quod si verò defectuosos se repererint, aut paulò effectos liberiores ad quasdam immoderationes aut dissolutiones, quas in Incipientibus etiam solemus reprehendere, firma concipiant illas abolendi atque efficaciter emendandi proposita necesse erit.

Quarta conditio est, ut illa proposita sint *Quarta facta certa quadam cum libertate animi, prom- conditio. ptitudine ac fiducia*, quod illa finis expleturi, absque nimio metu, ne in illis deficiamus, aut ne illa non exequamur tam citò, adeoque tam bene ut oporteret. Semper enim sperare debemus fore, ut divina bonitas, quæ modo nobis dat gratiam, ea quæ concipimus illi promittendi, etiam nobis continuet gratiam nostra explendi promissa. Et licet quandoque promissis nostris deficiamus, postea tamen quàm generosè à lapsibus nostris surrexerimus, magis magisque confidere debemus, tandem fore, ut Deus adeo copiosa & efficaci nos gratia corroboret, ut ea, quæ illi promissimus, omnia servare possimus quàm exactissimè.

*Praxis eliciendi & concipiendi
bona proposita.*

PRAXIN hanc melius concipient Fratres nostri, si illius apponamus exemplum, quod idcirco præstabimus. Supponamus itaq; meditationem nos instituisse de aliquo mysterio Passionis Domini nostri Jesu Christi, atq; istam fortassis inde elicuisse veritatem. *Animas nostras*

nostras esse pretii & valoris inestimabilis, cum filius Dei corpus suum exposuerit tantis tormentis, ut illas redimeret. Exinde concipiemus indubiè magnam animæ nostræ æstimationem, nosque resolvemus illam impostertum honorare, non permittendo, ut corpus aut vitia corporalia illi dominantur, aut illam indignius excipiant. Imò verò particularius proponemus nobis affligere & domare carnem nostram pœnitentiis, & magis adhuc speciatim non cedere amplius tali aut tali repugnantia, quam ordinariè experimur in tali aut tali exercitio, hac aut aliâ simili ratione.

Formula bonorum propositorum elicitorum.

Quæ causa tibi erat, mi Deus, ut tot & tanta adeoque crudelia patereris tormenta? Certum est id alio te fine non fecisse, nisi ut mihi patefaceres pretium & valorem immortalis animæ, quam in mea mihi creatione dedisti, idque ex pretio inestimabili, quod pro illa redimenda solvisti: Verè igitur anima mea in tuis est oculis pretiosa, quandoquidem pro illa proprium filium tuum morti tradidisti. Hinc disco, mi Domine, illam super omnia æstimare, illique omnis generis spiritualia conciliare bona, etiam cum dispendio mei proprii corporis, cum te in tuo videam illius causâ cruciatum.

Hic specificari debet, ad quid quis

Hoc mihi hic coram tua Majestate divina propono. Cupio ut impostertum corpus meum omnigenis exponatur pœnis ac doloribus potius, quam deficiam in procurando animæ meæ vel minimo spirituali bono virtutum, quibus illa possit exornari. Verùm particularissimè tibi promitto, non amplius cessurum me
repu-

repugnantis illis naturalibus, quas experior in tali aut tali exercitio devotionis, aut talem aut talem actum pœnitentiæ aut propriæ mortificationis exerciturum. Heu! nimium retrocessi, nimium hæctenus dolores, pœnas & omnia sensibus & carni meæ repugnantia declinavi. Capta est resolutio, atque ubi illæ meæ antiquæ repugnantia redierint, aut tentatio inclinationibus mollitiæ meæ, aut corporæ voluptatis obediendi me rursus laceffiverit, cogitabo, mi Domine, si tu teipsum pro animæ bono tantis tamque immodicis exposuisti tormentis, rationi quam maximè consentaneum esse, ut mea quoque ex parte aliquid faciam, cum mea res potissimum agatur. Etenim si tantum tu fecisti pro me, quid ego ipse pro me facere non deberem?

Huncce quis affectum poterit extendere, prout se senserit motum, atque hac methodo uti poterit alios in quavis materia eliciendi.

CAPUT XII.

De Oblationibus.

Dicemus hic primò; quid sit affectus oblationis, quando ille sit eliciendus & quorum fieri possit oblatio.

Oblatio est certus animi affectus, quo movemur ad aliquid dandum Deo, quod in nostra est potestate, aut generaliter ei præstandum, quidquid illi novimus esse acceptum. *Definitio.*

Tribus autem incitamentis ad aliquid offerendum Deo impelli possumus: Primum est *Oblatio* aut est *Eucharistica*

gratiarum actio, aut alicujus beneficii recognitionis.